

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 24. In Tribulatione non pecca, non defice.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

tur, fractionem integer aspicit; fordibus adest immaculatus. Oliva l. 12. Strom. §. annis, quibus.

Non contristabit iustum &c. Prov. 12. 21. Cause variae, cur iustus nullâ re contristetur, aut turbetur. *Prima:* quod res omnes hujus Mundi, quae turbationem afferre possunt, parvi aestimet; nec amet: si ei auferantur, non dolet. *Secunda:* quia refrœnat suas cupiditates, quae sunt causa perturbacionum. *Tertia:* quia pacem, & quietem, animi rebus omnibus anteponeat. *Quarta:* quia scit, se, suaq; Deo esse curâ: quare in Paterna ejus cura suaviter conquiescit. *Quinta:* quia mentem habet in Deo fixam; & cum eo ita se unit, ut unus cum eo Spiritus efficiatur, Cornelius hic.

Quaelibet tormenta, quaelibet tribulationes, quaelibet hujus sæculi adversitates, undique saeviant: illud, quod Deus in abscondito fecit formum, in nobis frangi non potest, non cedit. S. August. in Psal. 138. circa medium scimus, nos lædi posse à nemine, nisi deprehendamus in sceleribus, aut maleficiis: occidere potestis, lædere non idem. S. Justinus M. Apol. 2. pro Christianis ad Antoninum Pium.

Certus sum, qui nulla nocebit adversitas, si nulla dominetur iniquitas. S. Bernardus f. 7. in Psal. 90.

Quod iustis exercitium virtutis est; hoc iniustus poena peccati est. Origenes hom. 16. in Gen.

§. XXIV.

In tribulatione non pecca, non desice.

Spiritus Dei ferebatur super aquas. Gen. 1. 2. Neglecto firmamento aquis incumbit. Cur mare praerulit, non terra solum, sed & caelo? adamavit aliqua in æquore, quae in homine amaret. Mare ventorum vi concutitur quidem, & fervet; sed litus non excedit, suisque se continet sinibus. Legis memor vel in furore. Imitare & tu mare; ut æquus sis. Oliva l. 9. Strom. §. Spiritus Domini.

Job scidit vestimenta sua; sed labiis non peccavit. Job. 1. 20. 22.

Turbatus sum, & non sum locutus. Psal. 76. 5. Seu adversa irruant, seu maledicta seveant, seu tentatio rugiat fervere non dedecet, peccare non libet. Idem.

Sicut ablactatus coram matre sua. Pf. 130. 2. Quemadmodum puellus, qui ablatatur; qui nuper ab ubere avulsus est, nec sic quidem à matre recedit; sed flens, gemens, lugens, ægrè ferens, & se afflictans, parenti semper adhæret, nec ab ea recedit: ita ego, cum essem in afflictione, angustiis, & calamitatibus; Deo semper adhæsi. S. Chrysof. hic.

In noctibus extollite manus vestras &c. Pf. 133. 2. In adversitatibus, ait, quae per diem vitæ hujus obscurant, nolite deficere: sed manus vestras in opere sanctitatis extollite, S. Prosper. Aquitan. hic.

§. XXV.

Tribulationes quò animò ferenda.

Ex Veteri.

Propitius sit mihi Dominus, nè faciam hanc rem Domino meo Christo Domini &c.

1. Reg. 24. 7. David, qui à Saule mille calamitatibus affectis, errans in montibus, in speluncis; ibi crudelem hostem habuit in manibus: quem si occidisset, periculis liberatus regnum hereditabat. Maluit tamen in ærumnis expectare à Deo finem; quàm, hoste perempto, festinare liberationem suam. S. Ambros. in Apolog. 1. David c. 6. debitum sibi imperium diu distulit; quod sciebat Deo auctore sibi deberi. Baeza t. 1. l. 4. §. 24.

Quoniam ego in flagella paratus sum. Pf. 37. 18. In flagella paratus est, & offert se Domino: ut, quae placuerint Deo flagella, sustineat. Elegisse quidem lego David flagelli genus, quod æquamiter sustineret: sed elegit, quia de tribus ei conditionibus eligendâ unius necessitas mandabatur. Ubi autem non mandatur, ad omnia paratus est Dei servulus, seu corporalem ægritudinem subeat, seu fugam à facie inimici, sive obitum filiorum. S. Ambros. hic.

Fiat misericordia tua, ut consuletur me. Pf. 118. 76. Inter ærumnas multiplices, & sæva certamina tormentorû, consolatricem rerum istarum misericordiam petit; ut adversitates sæcufferre possit. Non enim auferri sibi talia postulavit; sed in eis expetit consolari. Consolatio est enim; quando miseriarum patientiam donat, tormenta sæva temperat, & afflicti animi mœrores beatitudinos promissione confortat. Cassiodorus hic. Alius humiliatus ærumnis posceret, ut circa eum tentamenta desinerent; & sedare Dominus adversa dignaretur. Ille autem, tanquam athleta fortis, & patiens, quia exerceri, etangi, animam suam tribulationibus nôset; non tristia dimovere desiderat; sed magis in tempore laboris sui, dari sibi verbum consolationis exposcit: ut possit forti, quae ingruunt, mente tolerare. S. Ambr. hic. Octon. 10.

Deprime cor tuum, & sustine. Eccl. 2. 2. Cùm sæviunt æstus tribulationum; cor nostrum humiliare, & elatos spiritus submittere, oportet. Octavianus hic.

Ex Novo.

Intrate per angustam portam. Matth. 7. 13. Quomodo igitur, dixerit aliquis, dictum est illud: *jugum meum suave est, & onus meum leve?* Matth. 11. 30. nam si angusta est via, & aspera; quomodo rursus eam levem, facilemque vocat? Illud quidem dictum est propter naturam afflictionum; hoc verò propter spontaneam voluntatem advenientium. Nam fieri potest; ut, quod naturâ est intolerabile sit leve; si eum alacritate animi suscipiamus. S. Chrysof. hom. 3. de Lazaro.

Puer meus jacet in domo paralyticus, & male torquetur. Matth. 9. 6. Puer, id est, *servus*, teste Lucâ 7. 2. Servi hominum male torquentur; Servi Dei bene. Torqueri bene est pati, quod ferre, quidquid ærumnarum Deus inferat. Male torqueri est, cum indignatione pati. Bene torqueri est torqueri ad coronam; male, ad poenam. Pinna in Eccl. Ethol. 29.

Quid dicam? Pater. Joan. 12. 27. S. Chrysof. hom. 66. in Joan. quasi diceret: non habeo, quid dicam, ereptionem quaerens: *propterea enim veni in horam hanc.* Incarna-